

Värisävyjä

Maailma on täynnä vivahteita, värien eri sävyjä. Sama asia voidaan ilmaista lukemattomin eri tavoin. Mikä rikkaus!

Heräävä luonto ympärillämme, puut, kasvit, maa, ilma ovat täynnä sävyjä, joille ihminen on kautta aikojen hakenut osuvia vastineita. Väritehtaat julkaisevat avuksemme karttoja, joissa on uskomaton määrä näytteitä valittavaksemme.

Sävyistä puhutaan myös silloin, kun pyritään määrittelemään käyttämiemme sanojen sisältöä ja merkitystä. Saamme ehkä joskus kuulla, että puheessamme on ollut ikävä sävy. Tai sanoja on liikaa tai ehkä aivan liian niukasti.

Istuin jokin aika sitten laivan kahvilassa. Viereiseen pöytään tuli nuori äiti ja pieni poika. Äiti pani lapsensa istumaan suureen nojatuoliin. Olisitpa nähnyt, miten poika näytti koko olemuksensa voimalla nauttivan tilanteesta. Pienet kädet ottivat tukevan otteen käsinojista. Hän veti itsensä aivan tuolin selkämystä vasten ja läpsytti ihastuksella sormiaan kasvoillaan ilo ja nauru. Sitten tuli isä, iso sisko ja – mehulasi. Jotta juominen sujuisi paremmin, isä haki korkean lastentuolin ja nosti poikansa siihen. Seuraus oli väistämätön: kova itku, jonka lomasta kuului lähes ainoa sana, jonka hän osasi” ei, ei,” Se ilmaisi kaiken, mutta ei kuitenkaan riittänyt. Isä ja äiti tiesivät kokemuksesta, miten mehulle olisi isossa tuolissa käynyt. Minäkin saatoin arvata sen, mutta silti myötätuntoni oli lapsen puolella.

Mietin, miten helposti me tukahdutamme toisessa ihmisessä hänelle ominaisen elämänsävyyn ehkä vain siksi, ettemme ymmärrä häntä. Emme ole koskaan itse tunteneet tai nähneet asiaa niin kuin hän. Meidän värikartassamme ei ole sellaista sävyä, ja niinpä olemme valmiit maalamaan lähimmäisemme tuntemukset oman mallimme mukaan.

Varjelkoon Jumala meitä tulemasta maalarimestareiksi, jotka uskovat tietävänsä kaiken itsestään ja toisista. Yksi suurimmista lahjoista, joita meille on annettu, on juuri ilmaisun vapaus. Jospa käyttäisimme sitä oikein yhteiseksi iloksi ja hyödyksi. Jospa antaisimme Jumalan rakkauden auringon herättää meissä piilevät elämänsävyt ja uskaltaisimme olla oma itsemme. Juuri se ainutkertainen ihminen, joksi Jumala meidät loi.

Raija Lähteinen